

(Folytatás az 1. oldalról.)

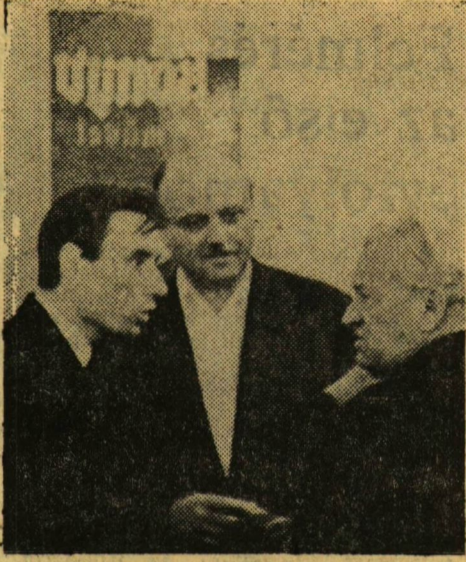
vasóvá kell nevelni az intézetek hallgatóit, hogy az így képzett pedagógusok másként végezhessék majd ezt a munkát az általános iskolákban, mint ahogyan az eddig folyt; részint biztosítani kell a munka folyamatosságát. Nem lehet programszerűen és határidőre dolgozni, hiszen folytonosan új és új nemzedékek jönnek, akiknél mindig újra kell kezdeni a munkát.

Az iskolai olvasás kapcsán feltette a kérdést: ott van-e a könyv a ma iskolájában? Bár a körülmények folytonosan javulnak ezen a téren, sajnos kevés könyv áll rendelkezésre. Megkérdejelezte a „kötelező olvasmány” létjogosultságát is.

Elmondta, hogy az olvasó emberhez vezető út első fontos lépcsője már az óvoda, ahol a képek, képeskönyvek a könyv megbecsülésére készítetnek. Az iskolai nevelésben kiemelte az osztályfőnöki órák lehetőségeit, szerepét. A megfelelő személyi feltételek mellett a tárgyi feltételeken javítani kell. Ezen a téren is jó kilátásaink vannak.

Verscentrizmus az irodalom- oktatásban

A bevezető előadás után színvonalas, érdekes vita következett. A hozzászólások sorát dr. Koltai Ferenc, a Pécsi Tanárképző Főiskola Irodalomtudományi Tanszékének vezetője nyitotta meg. Arról beszélt, hogy a folyamatban levő tantervi reform az elményekben gazdag irodalomoktatást követeli meg. A mozgalom célja többek között az is lenne, hogy a tanterv szemlélete ténylegesen érvényesüljön. Hangsúlyozta, hogy ellentmondások vannak a spontán gyermeki érdeklődés és a tanítás között. Az oktatásban a líracentrizmus érvényesül, míg a gyermekek érdeklődése elsősorban prózai irányú. Ugyanakkor az ajánlott irodalmat is módosítani kellene, hogy közelebb kerüljön a tényleges érdeklődéshez. Számolni kell azzal a helyzettel is, hogy amíg az irodalom állandóan fejlődik, változik, addig a tanterv rögzített. A tapasztalatok szerint a gyermekek sokat olvasnak, de nem azt, amit a tanterv ajánl a számukra. A tanároknak a jelenleg uralkodó irodalomszemlélet helyett el kellene sajátítani az újat; a megfelelő elemzési módszereket. Segíteni kell az alacsony fokon álló olvasási készleget növelésére is. Ugyan-

Darvas József a plakátkiállításán

kor meg kellene szabadítani a tanárokat attól a nyomástól, amelytől az óra dreszúrára, magoltató jellegűt ölt. Így közelebb lehetne vinni a könyvet a gyermekekhez.

Az anyanyelvi műveltség jelentősége

Elek László, a Szarvasi Óvónőképző Intézet tanára a 3-6 éves gyermekek neveléséről beszélt, akik örömmel mondanak verseket, hallgatnak meséket. Falun átlag 10-15 képeskönyvük van, városban olykor eléri a 40-50-et is; — tehát több a könyvük, mint a felnőttek átlagának. Már ilyenkor is kialakul bennük a könyv funkcióértéke. Sajnálatos viszont, hogy gyermekirodalmunk nem tesz eleget a követelményeknek.

Pálmai Kálmán a Művelődésügyi Minisztérium osztályvezető-helyettese arról beszélt, hogy az anyanyelvi és irodalmi műveltség minden műveltségnek alapja kell hogy legyen. Az irodalmi alkotások elemzésénél műközpontú szemléletre van szükség, ahol a módszereknek mindig a műhöz kell igazodniuk. Meg kell szüntetni

az irodalomoktatás jelenlegi „túpedagógizáltságát”.

Hegedűs András tanszékvezető főiskolai tanár szerint végre le kellene vonni azt a konzekvenciát, hogy az irodalom művészet. Meg kellene szüntetni a műalkotások értékelésében jelenleg uralkodó személyizmust is. Meg kellene találni annak a lehetőségét, hogy az órák anyagába hogyan lehetne beépíteni a gyermek olvasmányélményét is. Eletrajz-tanításunkban elsősorban azokra a momentumokra kell támaszkodni, melyek az egyes művekben szerepet kapnak.

A műveltség integrációja

Függ Tiborné, hódmezővásárhelyi általános iskolai tanár a kérdés gyakorlati vonatkozásait elemezte. Elmondta, hogy sok gyermek nehézkesen olvas. Számukra kinlódás az olvasás, nem élmény. Felmerései szerint sok helyen nem veszik szívesen, ha a gyerek olvas. Naplopásnak tekintik, vagy értetlenül állnak vele szemben.

Hozzászólt a vitához Kovács Miklós, a Móra Ferenc Ifjúsági Könyvkiadó igazgatója is. Hangsúlyozta, hogy nem megoldható a csak értékes művek kiadása, hiszen sokszor utólag derül ki valamiről, hogy kiváló, vagy nagyon rossz. Viszont igen magas azoknak az élő íróknak a száma, akik kitérő ifjúsági könyveket írtak. A bajai Szabó Baláznénéről beszélt, hogy több figyelmet kell fordítanunk az értelmileg és érzékszervileg teljes értékű, de olvasás-
varokkal küszködő gyermekek gyógyítására.

Végül Darvas József hozzászólása következett. Szükségesnek tartotta azt, hogy az elhangzottak ne maradjanak a négy fal között, hanem okvetlenül kapjanak nyilvánosságot. Harcolni kell azért, hogy aminek tantervi vonatkozásban változnia kell, az valóban változzon is. Sőt, az óraszámkereteket sem kell véglegesnek tekinteni — mondta, s hozzátette —, hogy már nem oktatásiügyi miniszter és így jogában áll „feljelentenebbül” is nyilatkozni. Azt fejtette, hogy az „Olvasó néperért” mozgalom nemcsak az olvasást hivatott szorgalmazni, hanem a humán műveltséget, a műveltségbeli integrációt. Nem szabad hagyni, hogy a technikai műveltség dezintegrációs hatása eluralkodjon.

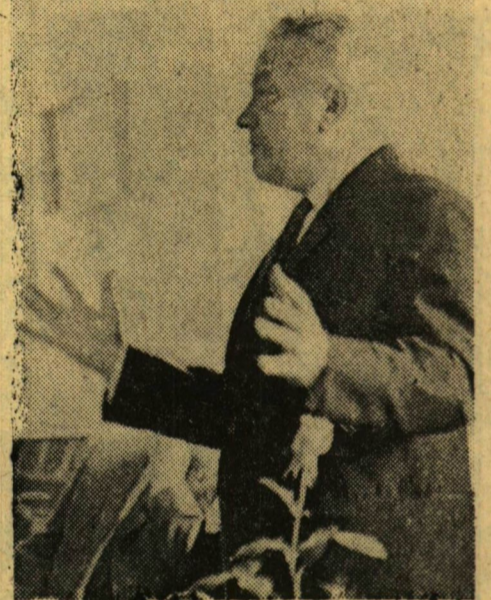
Dután Darvas József részvételével a főiskola leánykollégiumának nagytermé-

ben nagyszerű irodalmi klubdelután zajlott le. Hegedűs Andrásnak Darvas József írói pályáját ismertető előadása után a résztvevők az írói munkára, a magyar irodalmi életre vonatkozó kérdésekre kaphattak érdekes, élvezetes választ. Darvas József okos szellemessége, érdekes mondanója, vonzó embersége eleve biztosította a sikert.

Lelkesedés és munka

Mindenképpen okos, fontos dolog volt az anket és a kapcsolódó rendezvények megszervezése. Olyan kérdésekről volt szó, melyek társadalmunkban egyre nagyobb szerephez kell hogy jussanak, amelyekből nemzeti kultúránk jövője függ. Jó érzés volt látni, hallgatni a résztvevőket. Valamennyiüket átfűtötte a nyelv, az irodalom és egész humán kultúránk iránti rajongás. Reméljük, hogy a konkrét eredmény sem marad el. Hogy az itt elhangzottak és az itteni lelkesedés az elkövetkező évek munkájában realizálódni fog.

sz. I.

Anketon a főiskola lánykollégiumában

Munkás- védelem kérdőjelekkel

Újraválasztották vezetősége- iket tudományegyetemünk szakszervezeti alapszervezetei

Az elmúlt hetekben a József Attila Tudományegyetemen is lezajlottak az alapszervezetek vezetőségválasztó taggyűlései, fontos állomásaként a szakszervezet munkájának, életének. Az egyetem 8 alapszervezetbe tömörült szakszervezeti aktivistái és a tagság előtt a leköszönő vezetőségek számot adtak az elmúlt időszakban végzett munkáról, a szakszervezetek megnövekedett hatáskörével járó új feladatok végrehajtásáról, a még megoldatlan problémákról.

Móricz Bélát, az egyetemi szakszervezeti intéző bizottság titkárát kérdeztük meg a taggyűlések tapasztalatairól.

— A vezetőségválasztó taggyűléseket igyekeztünk mindenütt gondosan előkészíteni — mondta kérdésünkre válaszulva. Ennek megfelelően gondosan előkészített beszámolók hangzottak el a taggyűléseken a végzett munkáról, jó alapot adva a tartalmas vita kibontakozásához. Eredményes munkát végzett a szakszervezet az egyetem nem oktató dolgozóinak ideológiai képzésében. Alapszervezeteink szinte mindegyike rendezett tagjai számára országjáró kirándulásokat; a biztosított színházberletek lehetővé teszik a rendszeres színházlátogatást. Szép eredménnyel zárult gyűjtést rendeztünk egyetemünkön a vietnami nép megsegítésére; ezekről az akciókról emlékeztek meg a beszámolók.

— S milyen problémákat vetettek fel a vita során a felszólalók?

— Beszámolóikban, különösen a Természettudományi Karon, s vitában egyaránt a munkásvédelem biztosításával kapcsolatosan hangzott el legtöbb bírálat, legtöbb kritikus megjegyzés. Egyetemünk szerves kémiai intézetében például jogosan kifogásolható a megfelelő elszívó berendezés hiánya. Nem felel meg céljának jelenlegi állapotában a Béke-épület túsólója sem. Sürgették a felszólalók a Tisza-parti strandkabinok építésének befejezését, s javasolták, hogy létesítsen a Balaton mellett egy üdülőházat az egyetem. Többben a szakszervezet munkájának, életének további gazdagítását, nyelvtanfolyamok szervezését, jogsegélyadás megszervezését javasolták. Végezetül még annyit: a taggyűlések is tanúsították, de saját munkám tapasztalatai alapján is elmondhatom, hogy egyetemünk állami és pártvezetése épít a szakszervezet munkájára, biztosítja számunkra az új hatásköri feladatok gyakorlását, meghallgatja a szakszervezet véleményét is bérezési, jutalmazási és más munkaügyi kérdésekben. A következő időszakban arra törekszünk, hogy a munkásvédelem

említett kérdőjeleit is megszüntessük, szakszervezeti tagságunk helyes javaslatait megvalósítsuk.

Az új szakszervezeti vezetőségek

Természettudományi Kar alapszervezetében: Dr. Horváth János elnök, dr. Bárdi István titkár, dr. Zöllei Mihály, dr. Turay Géza, dr. Lippai Lászlóné, dr. Hevesi Jánosné, dr. Sipos Sándor, Földi András, dr. Pollák György, Apjok József és dr. Horváth Imre.

Bölcsészettudományi Kar alapszervezetében: Gruber László titkár, Görög Lajosné, dr. Muhi László, dr. Nagy János, dr. Benedek Nándor, Szarka Jánosné, dr. Takács Károlyné.

Állam- és Jogtudományi Kar alapszervezetében: dr. Balázs József titkár, Faragó Teréz, dr. Bodnár László, dr. Bessenyei Lajos, Csiszár Mihály.

Rektori Hivatal alapszervezetében: Szentirmai László titkár, dr. Csiszár Imre, Morvai Sándorné, dr. Bánáthy János, Szalay Lászlóné, Tornay Elemér, Arday Imre.

Egyetemi Könyvtár alapszervezetében: Urbán Lászlóné titkár, Szabó Enéh, Kormányos András, dr. Trog-mayer Ottóné, Ördögh Vincéné, Papp Józsefné és Gémes Istvánné.

Diákotthonok alapszervezetében: Tombác Lajosné titkár, Tornai Gyuláné, Koch Ernőné, Frank Sándor, Cseresnyés Jánosné.

Ságvári gimnázium alapszervezetében: Erdei Imre titkár, Szigeti Rózsa,

Enesei Lászlóné, Lengyel Géza, Vozáry Pálné.

Ságvári Gyakorló Általános Iskola alapszervezetében: dr. Wittman Tiborné titkár, Prisetzky Imre, dr. Márta Ferencné, Udvardi Ferencné, Pópitó Jánosné.

Ötletek, pályamunkák, díjak

Oktatási pályázat a Gyógyszerésztudományi Karon

A Gyógyszerésztudományi Kar Dékánja a Kari Oktatói KISZ-szervezet javaslatára oktatási pályázatot írt ki a kari intézetek, a gyógyszerészhallgatók oktatásával foglalkozó orvoskari intézetek, valamint a Marxizmus—Leninizmus Intézet oktatói részére. A pályázat másodikban került kiírásra.

A pályázat célja az oktató-nevelő munka iránti érdeklődés fokozása, új javaslatok, ötletek, elgondolások felszínre hozása és közzétesztése, a szaktárgyon belüli eszmei-világnézeti nevelés lehetőségeinek előtérbe állítása, s mindezekben keresztül a Karon folyó

oktató-nevelő munka színvonalának további emelése.

A beérkezett pályázatokat 4 tagú bíráló bizottság értékelte szakmai és ideológiai szempontok figyelembevételével.

A jelíges pályázat eredményének kihirdetésére 1969. május 20-án került sor.

I. díj: dr. Sallai János (Gyógyszerhatástani Intézet): A szövetten oktatásának egyszerűsítése ill. a hallgatók szabadidejének hatékonyabb felhasználását célzó javaslat.

II. díj: dr. Kata Mihály (Gyógyszer-technológiai Intézet): Feleletválogatásos módszer a számonkérésben.

III. díj: dr. Kata Mihály (Gyógyszer-technológiai Intézet): Statisztikai adatok hallgatóinkról.

Ezen kívül dékáni dicséretben részesült dr. Thuránszky Károlyné (Gyógyszerhatástani Intézet) szakmai vetélkedők bevezetését javasoló pályamunkája.

A bíráló bizottság kiemelte, hogy a pályamunkák kivétel nélkül igen színvonalasan foglalkoztak egy-egy oktatási témával, ezért a megfelelő javaslatokat kiserletképpen feltétlenül be kellene vezetni Karunk intézeteibe. Továbbá javasolta a bizottság az egyes pályamunkák előadás formájában történő ismertetését a Magyar Gyógyszerészi Társaság helyi szakülésén, illetve szakfolyóiratban való publikálását.

A pályázat eredményei azt mutatják, hogy a felsőfokú oktatásban is lehet és kell is minden lehetséges eszközzel elősegíteni a fejlődést, az egyéni ötletek, elképzelések hasznosítását.

E. I.

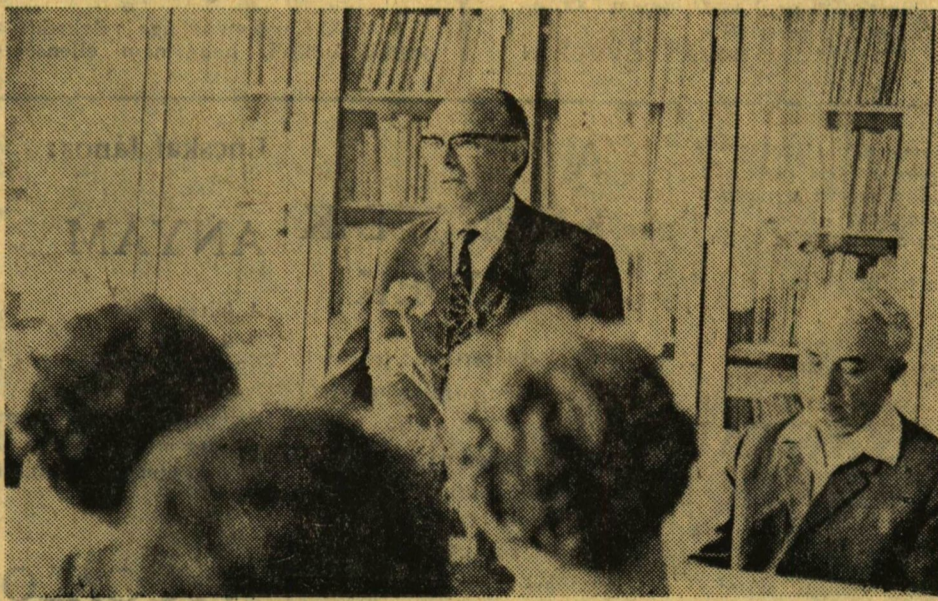
EXPRESS

Utazási lehetőségek a nyáron

Valószínűen sokan akadnak olvasóink között olyanok, akik a nyári szünet egy részét külföldön szeretnék tölteni. Az Express Ifjúsági és Diák Utazási Irodától kértünk felvilágosítást, hogy milyen lehetőségeket tudnak biztosítani.

Mindenekelőtt egy új szolgáltatásról kell írunk. Hiszen az utazási kedvnek legtöbbször a pénzühiány áll útjában. Nos az Express és az OTP új megállapodása értelmében a szocialista országokba induló társasutazások résztvevőinek az OTP szolgáltatási kölcsönt nyújt, amennyiben a részvételi díj meghaladja az ezer forintot. A részvételi díjnak csak 20 százalékát kell így befizetni.

Az utazási lehetőségeket illetően vannak még szabad helyek, moszkvai, leningrádi, berlini, varsói társasutazásokon. Emellett még Ausztriába, Jugoszláviába, Olaszországba és Franciaországba szervez az iroda utazásokat.

Pista bácsi elköszönt

Nyugdíjba ment Sánta István, a Bölcsészettudományi Kar népszerű „Pista bácsija”, az Irodalomtörténeti Intézet könyvtárosa. Meghatott szavakkal búcsúzott el az utó munkanapon azoktól, akik munkáját, tanulását megvívten éven át segítették, a hallgatóktól és a kar, az intézet oktatóitól.